Коли б заманулось раптово
жирафу
пошити краватку,
то, певне, кравці
повинні б були залізати
на шафу,
тримаючи метр у руці —
щоб шию обмірять жирафу.

Була б та краватка,
як десять краваток,
а може,—: як двадцять,
а може,— як сто.
І, певне, носити
краватку жирафа
крім нього
не зміг би ніхто.

А з краму, що йшов би
йому на краватку,
я зміг би пошити для себе
піджак,
та, може б, іще й на підкладку
лишилось би краму.
Отак!

Тож слава жирафам!
Спасибі жирафам
за те,
що не носять краваток вони,
бо краму б тоді на піджак —
не дістати!
Носив би я тільки
штани...